

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 10/1584-3/2014

Erkezett: *hivatalos beadvány*
2014 NOV 05.

Példány: 3

Kezelőiroda:

21

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] ügyvéd részére adott ügyvédi meghatalmazásomat, és már igazolt jogi képviselőm útján a T. Alkotmánybíróság előtt IV/1584-2/2014. szám alatt folyamatban lévő eljárásban az alábbi

nyilatkozatot

terjesztem elő.

Elsődlegesen előadni kívánom, hogy álláspontom szerint a korábban benyújtott kérelem megfelel a jogszabályok által támasztott követelményeknek, sőt, úgy is fogalmazhatnánk, hogy a jogeset az alkotmányjogi panasz iskolapéldája, illetőleg rögzíteni kívánom, hogy az Alkotmánybíróságról szóló törvény 52. §-a értelmében határozott kérelmem a bírósági döntés megsemmisítésre és az eljárás megszüntetésére irányul.

Álláspontom indokolásául előadom, hogy a jelen eljárásban támadott Fővárosi Törvényszék által hozott ítélet súlyosan sérti az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jogot, a vállalkozáshoz való alapjogot (Alaptörvény XII. Cikk), a tulajdonhoz való jogot (Alaptörvény XIII. Cikk), továbbá a nők előnyben részesítésének követelményét és a nők jogát az esélyegyenlőségük védelmére (Alaptörvény XV. cikk (4)-(5) bekezdés). Előadom, hogy a jelen eljárással támadott ítélet sérti az emberi méltósághoz való jogból levezetett cselekvési szabadsághoz és önkitaljesítési szabadsághoz való jogot is. Ezen alapjogok egyrészt a jogi személyeket is megilletik, másrészt társaságunk egy családi vállalkozás, a vállalkozók személyével összeforr, tehát lényegében a cég mögött álló természetes személyek alapjogait is sérti a bírósági ítélet. Ugyanez vonatkozik a támadott jogszabályra is, az alapjogsértés, az alkotmányjogi összefüggés tekintetében.

Az összefüggés az Alaptörvény, az alapjogok, illetőleg az ítélet (és a támadott jogszabály) között egyértelmű. Az ítélet (és az erre lehetőséget teremtő jogszabály) sérti a vállalkozás szabadságát és a tulajdonhoz való jogot, valamint az emberi méltóságból következő cselekvési szabadságot. Így különösen a tulajdonos tetszése szerint rendelkezhet tulajdona felett, ennek alapján kedvezményeket adhat, a vállalkozó egyedi megállapodásokat köthet, kedvezményes árszabást alkalmazhat, premizálhat célcsoportokat. (Hacsak nincs valamilyen kifejezett, egyértelmű tilalma a fentieknek. Jelen esetben azonban, mint levezetésemből egyértelmű, a vonatkozó jogszabályok még inkább alátámasztják érvelésünk igazságát.) A vállalkozás jogának pont az a lényegi eleme, hogy a vállalkozó (a többi vállalkozóhoz képest akár versenylőnyt biztosítva) sajátos konstrukciókat alkalmazhasson, adott szituációban a legkedvezőbb ár/érték arányú megállapodásokat köthessen. Ellenkező megközelítésben fogalmilag üresedne ki, értelmét vesztené a vállalkozás joga és a tulajdon szabad hasznosíthatósága.

A támadott bírói döntés azért sérti az emberi méltósághoz való jogot, mert kifejezett Társaságunk akarata ellenére kell cselekednünk, még annak sem adhatunk kedvezményt, akinek akarunk.

Nem képzelhető el vállalkozási szabadság anélkül, hogy a vállalkozó szabadon alakíthassa ki ügyfélkörét. Ezt pedig ügyfélre szabott árak és egyedi konstrukciók segítségével lehet elérni.

A tulajdonos pedig fogalmilag nem is tekinthető tulajdonosnak, ha a tetszése szerinti személyeket nem engedheti be (ingyen) tulajdonába.

Hol húzzuk meg a határt a személyek (polgári és alkotmányjogi jellegű) cselekvési szabadságát korlátozva? Kinek és mikor tilthatja meg az állam, hogy akár a saját, részben baráti jellegű rendezvényére kit hívhat meg ingyenesen? Költői kérdések, melyek arra világítanak rá, hogy abszurd és ezért is alapjogsértő az EBH és a bíróság értelmezése.

A tulajdonos *rendelkezési jogához* tartozik az, hogy a tulajdonos tetszése szerinti üzletpolitikát folytathat, árszabást alkalmazhat. Amennyiben az EBH jogértelmezését vennék alapul gyakorlatilag csődbe sodorhatná Társaságunkat, vagy azt, eredményezné, hogy szolgáltató senkit ne engedhessen be ingyen saját üzletébe. Látható, hogy mindkét értelmezés abszurd eredményhez vezet. (Argumentum ad absurdum.)

Az Abtv. 29. §-a alapján az alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, mert teljességgel eltekintett a vállalkozáshoz és tulajdonhoz való alapjog tekintetbe vételétől. Továbbá a bírói döntés (és az azt megelőző EBH-határozat) egyrészt nem vette figyelembe a nők pozitív diszkriminációjának alaptörvényi követelményét, továbbá rosszul értelmezte a hátrányos megkülönböztetés tilalmát.

Mindezek alapján kérelmemet továbbra is fenntartom.

Fentiekén túlmenően előadom, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz. Az eljárás lefolytatásának indoka a személyes érintettségünk, vagyis az, hogy üzletünk az EBH (és a bíróság) határozatának hatályban maradása esetén nem folytathatja a működésének alapját adó üzletpolitikáját. Mindezek alapján a 2011. évi CLI. tv. (Abtv.) 27. §-a alapján, illetőleg az Abtv. 52. § (1) bekezdésének megfelelően továbbra is kérem az eljárás lefolytatását.

Ezúton nyilatkozom arról, hogy jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem. A KET. (2004. évi CXL. törvény) 109. §-a értelmében a közigazgatási határozattal szemben (egyfokú) bírósági felülvizsgálatra van lehetőség, utána pedig közigazgatási felülvizsgálati eljárás és perújítási

Kelt Budapest, 2014. november 05.